

V. Pryshliak, V. Vsemirnova, N. Pryshliak // Journal on processing and energy in agriculture. – Serbia, Novi Sad, – 2011. – P. 212-215.

6. Пришляк В.М. Стан та перспективи розвитку світового ринку рідких біопалив / В.М. Пришляк, С.В. Мамалига, Н.В. Пришляк // Матеріали III Всеукраїнської заочної наукової конференції «Актуальні питання сучасної економіки», 23 грудня 2011 р. – Умань: Видавець «Сочинський», 2011. – Ч2. – С. 66-68.

7. Dr. Dietmar Peters / Industrial use of agricultural and wood raw materials in Germany // Dr. Norbert Holst, Birgit Herrmann, Sönke Lulies and others. – Published by Fachagentur Nachwachsende Rohstoffe e.V. (FNR), Hofplatz 1, 18276 Gülzow, Germany.

8. Федеральне Міністерство продовольства, сільського господарства та захисту прав споживачів Німеччини. Джерело доступу: <http://www.bmelv.de>.

9. Федеральний уряд Федеративної Республіки Німеччина. Джерело доступу: <http://www.bundesregierung.de>.

Summary

Peculiarities of bioenergy formation and development in Germany / Pryshliak V.N., Pryshliak N.V.

The features of biofuel production from renewable energy sources in Germany are investigated. The activity of structures which regulate the production of biofuel in Germany is studied. The system of state support and encouragements of biofuels production and consumption is analyzed.

Keywords: bioenergy, renewable energy sources, biodiesel, bioethanol, biogas.

УДК 336.02: 338.43.01

ОБГРУНТУВАННЯ ТРАЄКТОРІЇ ТА СУКУПНОСТІ ЗАХОДІВ ТРАНСФОРМАЦІЇ ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ В АГРАРНІЙ СФЕРІ

Правдюк О.Л., к.е.н., доцент
Вінницький національний аграрний університет

В статті здійснено обґрунтування траєкторії та визначено сукупність заходів трансформації фінансової політики в аграрній сфері.

Встановлено, що здійснення фінансової політики аграрної сфери передусім, має формуватися на платформі розробки певної концепції, означеної стратегії та тактики, здійснення адекватної бюджетної політики,

існування множини необхідних ринкових інститутів та фінансово – кредитних організацій, визискування засобів, способів, важелів, інструментів і методів її забезпечення.

Постановка проблеми. Корінні трансформації в фінансовій царині аграрної сфери в довгостроковій стратегічній перспективі, окреслюються їх цільовою зорієнтованістю на трансформацію цієї системи в драйвер, що сприяє економічному злету й поживленню доцільних інноваційних та інтеграційних процесів в аграрній сфері економіки на принципово новій інформаційній платформі. Означена передумова є цільовим призначенням трансформації фінансової політики в аграрній сфері і окреслює вектори стратегії поступу фінансового дизайну. Доцільно наголосити, що сталий контур соціально-економічних кризових деформацій та розширення деструктивних процесів в аграрній сфері України, увіткнулись в явний супротив з наріжним завданням розбудови аграрної сфери економічного простору – генерування якості життєдіяльності та злету добробуту жителів країни. Водночас, потребує коригування та уточнення до її наріжних відмітних ознак мета фінансової політики аграрної сфери.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретико-методологічний базис обґрунтування траєкторії та сукупності заходів трансформації фінансової політики в аграрній сфері викладені в працях вітчизняних і зарубіжних вчених. Зокрема, вивченню ролі й завдань та розкриттю сутності модернізації фінансової політики в аграрній сфері приділили увагу Гудзь О.Є., Костенко Т.Д., Підгорна Є.О., Малік М.Й., Рижиков В.С., Панков В.А., Герасимов А.А., Ровенська ВВ., Гетьман О.О., Шаповал В.М., Баранов В.В., Стецюк П.А., Дмитрієва О.Г., Коласс Б., Чупіс А.В та ін.

Проте, в сучасних умовах модернізації фінансової політики в аграрній сфері все ще залишаються актуальними і саме тому потребують наукового та систематизованого підходу до їх розгляду.

Метою дослідження є обґрунтування траєкторії та сукупності заходів трансформації фінансової політики в аграрній сфері. Для досягнення поставленої мети було: проведено критичний огляд наукової літератури; розкрито передумови модернізації фінансової політики аграрної сфери; розглянуто її концепцію та визначено наріжні цілі.

Виклад основного матеріалу. Існуюча аграрна криза окреслюється певним логічно причинно-наслідковим умотивуванням. Стрімкий перехід всіх суб'єктів аграрної сфери на ринковий маршрут, вип'ятив певні недоліки та переваги централізованої економіки. „Практично, аграрна сфера СРСР презентувала коло взаємопов'язаних суб'єктів різних сфер економіки” [1].

Після здійснених спочатку 90–х рр. 20 століття певних економічних перетворень, відголоском виокремлення та приватизації земельних часток продуктивних угідь, стало те, що економічні суб'єкти, які знаходились в контурі аграрної сфери СРСР, здобули певну самостійність. Водночас, на противагу цьому, до успішного розв'язання проблемних аспектів їх діяльності,

які були спричинені новоствореним макроекономічним пейзажем, що зумовило стрімке розгортання глибоких кризових процесів в аграрній сфері, які нині, мають системне глибоке коріння, економічні аграрні суб'єкти не були підготовлені.

До проблемних аспектів, що істотно гальмують економічний поступ аграрної сфери в Україні відносять, те що:

- „обтяжливе для фінансів країни погашення та обслуговування державного боргу;
- аграрна економіка залишається слабо диверсифікованою;
- обмеженість активів;
- недолуга податково–бюджетна та монетарна політика;
- невідповідність програмним завданням економічного злету, державної податкової політики;
- роздвоєність вважається однією з прикметних ознак аграрної економіки;
- низька планка вкладення прямих інвестицій” [2].

Міжнародні фінансові організації ідентифікують і вважають Україну „однією з країн найслабкіших у колі середнього рівня доходу ” [3]. І це тоді, коли, за оборонним, економічним, технологічним та науковим потенціалом і геополітичним масштабом, Україну ще можна зрівнювати з переважною чисельністю економічно потужних країн світу. Водночас, за існуючими вимірами, Україна вважається країною в душовому обрахунку з істотними природно–ресурсними можливостями, оскільки природний потенціал „вищий в 12–15 разів ресурсного потенціалу Японії, в 4 рази – Німеччини і в 1,5–2 рази США”[4].

Нині в аграрній сфері контур кризи варто окреслити L–, V–, U–і W– подібною кривизною. Траєкторія руху за кожною з кривих „відмічається своїми особливими рисами і, відповідно, передбачає імплементацію сукупності заходів, однак їх слід здійснювати у взаємозв'язку з вибором інтегральної стратегії поступу ” [5].

Аграрна сфера, інтегруючи складну множину галузей і підгалузей економіки, диктує нагальну необхідність формування виваженої фінансової політики щодо сталого гармонійного стратегічного їх поступу. Означену проблему Л. Абалкін, окреслював так: „З проміж існуючих „вічних проблем”, доцільно виокремити аграрну. За своєю архіскладністю та глибиною – це навіть не якась проста проблема, а трагедія. Задля того, щоб розв'язати її необхідна виважена довгострокова інтегральна стратегія фінансової політики держави. На жаль, в наукових і політичних дискусіях, робиться акцент лише на вирішенні поточних питань” [6]. В останні часові проміжки стрімко злетіла роль державної стратегічної фінансової політики в аграрній сфері, що дає змогу в довгостроковій перспективі певній країні виживати в гострому конкурентному середовищі.

„Зміст стратегії фінансової політики зосереджується в тому, що,

передусім, існує чітко організоване інтегральне стратегічне фінансове планування, а з другого боку – композиція державного менеджменту адекватна формальній інтеграції стратегії фінансової політики, сконструйована так, щоб забезпечити відпрацювання довгострокової фінансової політики” [6].

„У минулому національні економіки в ринкових умовах успішно діяли на платформі самопоступу своїх сегментів – економічних суб’єктів і певної сукупності державного корегування, зосереджуючись, переважно на внутрішній проблематиці, пов’язаній зі злетом дієвості визискування фінансових активів в поточній діяльності” [8].

Водночас є низка наріжних проблемних аспектів, які дають змогу сформулювати шерег узагальнених постулатів стратегічного здійснення фінансової політики в аграрній сфері.

За нашим баченням, вибір траєкторії фінансової політики в аграрній сфері економіки повинен виходити з переплетення трьох сценаріїв її поступу – інерційного, проривного та поетапного.

При цьому, інерційний сценарій маємо змогу окреслити L-подібним коливанням, оскільки, перспективи поступу аграрної сфери вимальовуються туманними і хиткими, а криза швидше буде характеризуватись перманентними ознаками.

За проривним сценарієм, стрімкий злам траєкторії фінансової політики в царині аграрної сфери від ліберального вектору, що окреслюється існуванням „м’якого” протекціонізму, зорієнтовується переважно до опосередкованих інструментів бюджетного впливу, до соціально-зорієнтованого модусу держави, потребують конкретних доволі жорстких методів захисту вітчизняних економічних суб’єктів аграрної сфери від імпорту до відчутних бюджетних субсидій і трансформації процедур їх діагностики.

Однак, видається малоімовірним обрис траєкторії V- подібного коливання поступу, і швидше, навпроти, ми матимемо обрис W-подібного коливання, та навіть O – подібного обрису поступу.

Переважно, продовольча безпека України є платформою, стратегічним орієнтиром проривного сценарію. І її, дійсно, необхідно забезпечити, але не за сценарієм повномасштабних трансформацій, а в контурі жвавих дій всіх економічних суб’єктів аграрного процесу.

За поетапним сценарієм, окреслюючи грону своїх потреб, підгалузі аграрної сфери, мають змогу впливати на рівень та спектр диверсифікованості економічного простору, виступаючи в ролі головного драйвера економічного поступу. Платформою довгострокової стратегії фінансової політики аграрної сфери щодо її поступу, має слугувати не тільки перехід від механізації до автоматизації технології виробництва, від екстенсивних до інтенсивних технологічних процесів, але і від імпорто до експортно – зорієнтованої аграрної сфери. У такому світлі, траєкторію фінансової політики в аграрній сфері щодо її поступу можна окреслити U-подібним коливанням.

За нашим баченням проблеми, гармонійна траєкторія фінансової політики в аграрній сфері має оповивати все перспективне й позитивне, що мають всі три

сценарії поступу. Тільки їх переплетіння має змогу привести до бажаних результатів і розширити дієвість та конкурентоспроможність аграрної сфери.

Зокрема, доцільно, щоб траєкторія фінансової політики аграрної сфери не виходила за межі контуру еволюційного сценарію, а окремі її вектори – проривного та поетапного. Перехід на висхідний тренд U-подібного колювання поступу аграрної сфери і жвавий рух за ним можливий за сталої врівноваженої еволюційної роботи в царині кредитів, інвестицій, інститутів, інновацій та певної інфракомпозиції

Наріжною передумовою здійснення державою дієвих заходів щодо поступу аграрної сфери економіки, як вважається, є „гармонійне визискування монетарних важелів фінансової політики” [9], що „сприятиме пожвавленню кредитуванню інноваційного поступу суб’єктів аграрної сфери” [10].

Тому злет дієвості фінансової політики в аграрній сфері загалом, зміцнення її інноваційної зорієнтованості відбувається, передусім, завдячуючи пожвавленню впливу монетарних інструментів, врахування при їх імплементації в аграрній сфері впливу на інституційні та певні структурні трансформації. При цьому, фінансову політику не слід підкоряти існуючим економічним передумовам в аграрній сфері, а вона покликана зорієнтовувати свій вплив за допомогою певних важелів та інструментів на економічний простір, та формувати бажаний економічний пейзаж.

Вважається, що, „діяльність центральних банків потужних країн втратила свою монетарну зорієнтованість” [11]. На противагу цьому, у ствердженнях Національного банку України, „інвестиційний сегмент монетарної політики, її зв’язок з реальною сферою, практично не відображені” [12]. Національний банк України, переважно, не криючись позиціонує, що „відсторонений від участі у розв’язанні проблем поступу реальної сфери, і не визискує для цього механізми монетарного корегування” [13]. Тому проблематика зміцнення інвестиційної зорієнтованості монетарних важелів фінансової політики в аграрній сфері економіки, обліку взаємоперетину попиту та наявної пропозиції грошей нині, все ще є своєчасною.

Водночас, об’єктивні перепони щодо сприяння поступу аграрної сфери, нині зосереджені в нерозвиненості маршрутів трансмісії щодо сигналів та імпульсів монетарних важелів фінансової політики в економічний простір.

Переважно, при обґрунтуванні унеможливлення безінфляційного спрямування бюджетних потоків, фахівці Мінагрополітики та продовольства України посилаються на цей факт. У такому зрізі, видається переконливою ствердження академіка М. Дем’яненка, що „використання певних параметрів „нових грошей” в економічний простір доцільний симетрично тим організаційним формам і функціям, які сформовані в реальній економіці” [9].

Дієвість інструментарію фінансової політики в аграрній сфері економіки на стратегічну перспективу, окреслюється синхронізацією трансформації всіх її складових сегментів, відповідно до розроблених принципових постулатів стратегії поступу:

- „зближення рівнів поступу фінансової та виробничої сфери;
- досягнення сталості у поступу фінансового простору, забезпечення послідовності певних інституційних трансформацій в довгостроковій перспективі;
- формування внутрішньо несуперечливого сприятливого нормативно-правового поля, що забезпечує певні права сторін, що вступають у податкові, торговельні, фінансові, кредитні, платіжно–розрахункові та бюджетні відносини, та певні можливості щодо забезпечення установлених прав;
- визискування як єдиної національної валюти на внутрішньому ринку” [1].

Наріжним у стратегії фінансової політики щодо поступу аграрної сфери економіки, має бути трансформація орієнтирів монетарної та бюджетної політики, визискування усіх її інструментів та важелів задля формування передумов щодо сталого гармонійного забезпечення запитів суб'єктів аграрної сфери.

В іпостасі теоретичної платформи монетарних важелів та інструментів фінансової політики аграрної сфери на стратегічну перспективу має бути розширення параметрів кредитування, передусім, економічних суб'єктів аграрної сфери, зокрема й особисті господарства, при врівноваженості попиту та пропозиції грошових активів.

Наріжним вектором монетарної політики повинна бути „трансформація сформованої композиції грошової маси” [9].

Концептуальними постулатами стратегічної траєкторії фінансової політики в аграрній сфері економіки щодо визискування монетарних важелів мають бути:

- „синхронність поступу фінансового пейзажу та аграрної сфери економіки;
- відповідність наріжних орієнтирів фінансової політики сукупним завданням стратегії економічного поступу аграрної сфери, і залучення до свого лона масового прошарку особистих підсобних економічних суб'єктів;
- здатність фінансової системи впливати на економічний злет аграрної сфери;
- динамічна сталість фінансової системи” [1].

Етапи побудови фінансової політики аграрної сфери проілюстровано на рис. 1. Запропоноване надасть змогу уникнути та побороти існуючі негаразди в аграрній сфері, що пожвавить процеси просування аграрної сфери до певної бажаної мети, а також підвищить планку забезпечення її фінансової безпеки. Ґрунтуючись на здійсненому науковому екскурсі [21, 22, 23], наріжними передумовами модернізації фінансової політики аграрної сфери слід вважати: „первинність закону для її імплементації; формування досконалого нормативно-правового пейзажу та опрацювання дієвих заходів щодо унеможливлення його порушення; доцільність розробки, прийняття і

імплементатії чіткої умотивованої державної концепції та стратегії фінансової політики; визискування методології стратегічного планування; викриття і позиціювання національних фінансових інтересів держави у аграрній сфері; викриття державної установи, відповідальної за імплементатію фінансової політики аграрної сфери та дієвого контролю; симетрія фінансових інтересів суб'єктів аграрної сфери та держави; участь суб'єктів аграрної сфери, регіонів, держави в формуванні фінансової політики; доцільність перманентного моніторингу загроз фінансовій політиці; гармонізація сукупних параметрів і композиції формування та визискування фінансових активів як у аграрному сегменті, так і в географічному форматі; унеможливлення недієвого визискування кредитів міжнародних фінансових організацій і банків; модернізація інтегральної фінансово-кредитної інфраструктури; розв'язання проблематики щодо модифікації спеціальної статистичної інформації та її доступності щодо існуючого руху капіталу та фінансових активів економічних суб'єктів аграрної сфери, що надасть змогу контролювати і діагностувати їх формування за строками, витокami побудови й напрямками визискування; розробка та інсталяція рубіконів та сигнальних орієнтирів кола фінансової політики аграрної сфери; перманентний моніторинг за світовими валютними ринками задля своєчасного викриття дії кризових явищ і вжиття доцільних превентивних сукупних заходів щодо мінімізації їх несприятливого впливу на аграрну сферу та аграрний ринок; здійснення дієвих сукупних заходів правоохоронних установ щодо унеможливлення та гальмування діяльності незаконних конвертаційних існуючих осередків, контрабанди агропродукції тощо" [26].

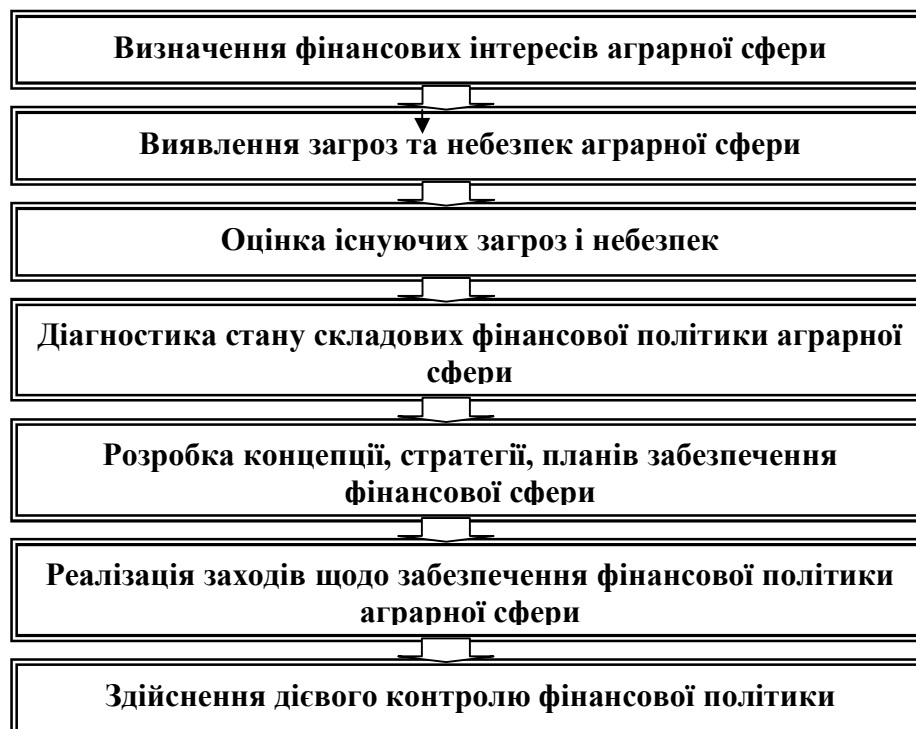

Рис. 1. Етапи побудови фінансової політики в аграрній сфері

Ми приєднуємося до думки науковців, які стверджують, що наріжними цілями фінансової політики в аграрній сфері мають бути:

- „формування сприятливого інвестиційного клімату та інсталяція дієвого механізму конкурсного розподілу множини іноземних кредитів;
- побудова надійної композиції фінансового контролю та гарантування контролю за дотриманням наріжних параметрів фінансової політики;
- забезпечення перманентного переходу від окреслення кількісних обмежень тактів злету до цільових орієнтирів, що окреслюють тренди таких якісних параметрів;
- поживлення процесу розбудови фінансово–кредитної інфракомпозиції аграрної сфери;
- імплементація сукупності заходів щодо гармонізації територіального розміщення виробництва агропродукції та злет дієвості визискування фінансових активів;
- окреслення на відповідний рік детальних кількісних цільових орієнтирів, із щомісячним їх коригуванням залежно від планки інфляційних процесів, запитів і пропозиції, а також сукупності напрямів дотримання визначених орієнтирів;
- обмеження сфери і унеможливлення порушень встановленого порядку визискування готівки та запобігання активізації криміналізації;
- модернізація бюджетного фінансування суб`єктів, аграрної сфери;
- сприяння злету експорту агропродукції;
- сприяння перманентному переведенню сукупності обрахунків суб`єктів аграрної сфери на грошову форму з гальмуванням застосування в обігу квазіплатіжних активів, фіктивних боргових зобов'язань та модернізації діяльності платіжної системи;
- гармонізація перерозподілу фінансових активів між сферами;
- інсталяція системи моніторингу імплементації поточної кредитної політики в аграрній сфері та забезпечення прозорості її здійснення;
- сприяння злету планки зайнятості в сільській місцевості;
- формування єдиного інформаційного поля держави, яке б охоплювало сукупність фінансово–кредитних установ, фінансових посередників що займаються обслуговуванням суб`єктів аграрної сфери” [25].

Висновки. Вибір траєкторії фінансової політики в аграрній сфері економіки повинен виходити з переплетення трьох сценаріїв її поступу – інерційного, проривного та поетапного.

Здійснення фінансової політики аграрної сфери передусім, має формуватися на платформі розробки певної концепції, означеної стратегії та тактики, здійснення адекватної бюджетної політики, існування множини необхідних ринкових інститутів та фінансово – кредитних організацій, визискування засобів, способів, важелів, інструментів і методів її забезпечення .

Концепція фінансової політики аграрної сфери мусить оповивати пріоритетні цілі та завдання фінансового забезпечення, важелі та мотиви їх досягнення, які б певним чином, адекватно відлунювали роль фінансів у сучасному існуючому соціально-економічному поступу аграрної сфери. Її змістове наповнення має координувати та врівноважувати загальнодержавні заходи в аграрній сфері щодо імплементації фінансової політики на національному та місцевому рівнях.

Література

1. Павлова Л. Н. Финансы предприятий : учебник для вузов / Павлова Л. Н. – М. : Финансы, ЮНИТИ, 1998. – 639 с.
2. Онищук Я. В. Вплив валютного курсу на державний борг / Я. В. Онищук // Фінанси України. – 1999. – № 9. – С. 24–27.
3. Політика і розвиток сільського господарства в Україні / під ред. Штефана фон Крамона-Таубеля, Сергія Зорі, Людвіга Штріве. – К. : Альфа Принт, 2001. – 191 с.
4. Шпаар Д. Реформа Общей аграрной политики в Евросоюзе и ее последствия для ФРГ / Д. Шпаар, К. Беме // АПК: экономика, управление. – 2004. – № 7. – С. 67–76.
5. Занг В. Б. Синергетическая экономика. Время и перемены в нелинейной экономической теории / Занг В. Б. – М. : Мир, 1999. – 335 с.
6. Абалкин Л. И. Хозяйственный механизм развитого социалистического общества / Абалкин Л. И. – М. : Мысль, 1973. – 263 с.
7. Стратегія економічного і соціального розвитку України (2004–2015) „Шляхом Європейської інтеграції” / авт. кол.: А. С. Гальчинський, В. М. Геєць та ін. ; Нац. ін-т стратег. дослідж., Ін-т екон. прогнозування НАН України, М-во економіки та з питань Європ. інтегр. України. – К. : ІВЦ Держкомстату України, 2004. – 416 с.
8. Финансовый менеджмент: теория и практика : учебник / под ред. акад. Е. С. Стояновой ; Фин. акад. при Прав-ве РФ, Акад. менеджмента и рынка. – М. : Перспектива, 2001. – 656 с.
9. Лаврушин О. И. Деньги. Кредит. Банки / Лаврушин О. И. – 3-е изд. – М. : Кронус, 2006. – 560 с.
10. Нуреев Р. М. Деньги, банки и денежно-кредитная политика / Нуреев Р. М. – М. : Финстат информ, 1995. – 128 с.
11. Пашковский В. С. Кредитно-расчётный механизм в системе управления отраслью / Пашковский В. С. – М. : Финансы, 1980. – 144 с.
12. Гудзь О. Є. Сучасний вимір банківського кредитування суб'єктів аграрної сфери в умовах кризових деформацій економічного простору / О. Є. Гудзь // Економіка та держава. – 2009. – № 11. – С. 22–24.
13. Пессель М. А. Финансово-кредитный механизм интенсификации общественного производства / Пессель М. А. – М., 1977. – 224 с.
14. Корецький М. Х. Державне регулювання аграрної сфери у ринковій

економіці : моногр. / Корецький М. Х. – К. : Вид-во УАДУ, 2002. – 260 с.

15. Серова Е. В. Аграрная экономика : учебник для студ. экон. вузов, фак. и спец. – М. : ГУ ВШЭ, 1999. – 480 с.

16. Рут Френклін Р. Міжнародна торгівля та інвестиції / Френклін Р. Рут, А. Філіпченко ; [пер. з англ.] – К. : Основи, 1998. – 743 с.

17. Затонацька Т. Г. Стратегія нарощування інвестиційного потенціалу національної економіки / Т. Г. Затонацька, В. Л. Осецький // Фінанси України. – 2006. – № 7. – С. 38–49.

18. Ковалюк О. М. Фінансові методи організації економіки України в різних господарських системах / О. М. Ковалюк // Вісн. ЛНУ. Серія економічна. – 2001. – Вип. 30. – С. 121–129.

19. Карлова Н. Агропродовольственная политика и международная торговля: российский аспект / [Н. Карлова, И. Кобута, М. Прокопьев та ін.]. – М. : ІЭПП, 2001. – 194 с.

20. Дідківська Л. І. Державне регулювання економіки : навч. посіб. / Л. І. Дідківська, Л. С. Головка. – К. : Знання-Прес, 2004. – 214 с.

21. Бюджетно-податкова політика в Україні (проблеми та перспективи розвитку) : зб. наук. праць за матеріалами наук.-практ. конф. – Ірпінь : Акад. ДПС України, 2002. – 699 с.

22. Гапчин А. М. Оцінка інструментів і важелів фінансового механізму формування і розвитку економічного потенціалу / А. М. Гапчин // Економіка та держава. – 2007. – № 3. – С. 27–31.

23. Лютий І. О. Грошово-кредитна політика в умовах перехідної економіки : моногр. / Лютий І. О. – К. : АТІКА, 2000. – 240 с.

24. Савицкая Г. В. Анализ хозяйственной деятельности : [учебники для вузов] / Савицкая Г. Н. – Минск : ООО „Новое знание”, 2004. – 668 с.

25. Ринкова трансформація економіки АПК : кол. моногр. : у 4 ч. / під ред. П. Т. Саблука, В. Я. Амбросова, Г. Є. Мазнева. Ч. 3 : Фінансово-кредитна система. – К. : ІАЕ, 2002. – 477 с.

26. Перспективи розвитку аграрного сектору України після вступу до СОТ (Матеріали до другого засідання Спільної парламентсько-урядової комісії з інтеграції України до Світової організації торгівлі). – Режим доступу : // <http://www.wto.inform.org.ua/attach/materials%20>

Summary

Substantiation of the trajectory and set of actions of transformation of the financial policy in agrarian sphere / Pravduyk Olga

In article it is proved a trajectory and it is defined set of actions of transformation of a financial policy in agrarian sphere. It is established that for realization of a financial policy in agrarian sphere, it, first of all, should be formed on a platform of working out of the certain concept, strategy and tactics, carrying out of an adequate budgetary policy, existence of set of necessary market institutes and financially – the credit organizations, research of means, ways, levers,

tools and methods of its maintenance.